

løg hjá knút olsen

1. Eg leggi norður um Hvítanes
úr hørðum streymi um strong og íðu.
Ein lítill runi um Stórufles
og lítið fleyr norði Undir Síðu.
Men Kollafjørður í blíkalogn,
tað kenst, sum fevnir hann sína ogn.

2. Av Hólmasandi suður í Bø,
frá Ósabakka til Rættarleiti,
hvørt neyst, hvør dráttur og hvør ein støð,
og á hvønn teig eg mitt eyga beiti,
her minni vakna um farna tíð,
um góðar løtur, um strev og stríð.

3. Eg elski hátt mína fosturjörð,
um ei hvørt stig var so lættligt vunnið.
á veg til heimið við henda fjørð
eg seti kós móti Gyðjubrunni,
eitt bil eg hvíla vil míni bein
á gomlu støðni við Krákustein.

4. Og minnst á onnur heystarkvöld
við sötum anga av slignum grasi,
við klárum himni og stjörnu fjöld,
ið fjørdu ungfólk við spæl og fjasi.
Tá mánin breiddi eitt silvurband
av Gerðishegggi á Kálvasand.

5. Eg minnst eisini rætt og væl,
tá ódnarveður á vetrardøgum
læt stormin duna úr fjall í dal
við glaðustroki frá strond og støðum,
læt hvirlur leika ein rangan leik
og lyfta Bláfoss sum ljóðar' royk.

6. Jú, hvør ein árstíð, við hvønn sín dām,
her minni vakti og streingir rørdi,
og vársins sól gjørdist aldri kám,
men sál og sinni í hæddir færdi,
tá hon sást ferðast um kamb og Stall
og náddi frí yvir Skælingsfjall.

7. So væl eg samdist við vársins lag,
tá grasið grønkæði Fríðu Fløtu,
tá sólin stimbraði fólk og fæ
og týndi kavan úr Hórisgøtu,
hon nørði logan til lívsins bál
og framdi gróður úr rót og nál.

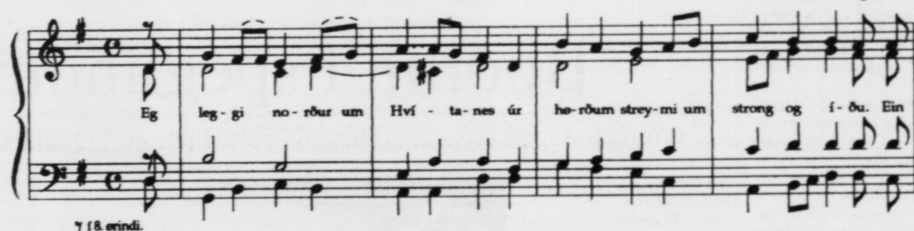
8. Hásummardagur Frammi í Dal,
tá gras og blómur nú hagan prýddu,
har fólk í torvi í hópatal
á fuglaljómin so fegin lýddu.
Og smálomb spældu við móður lið,
tað gav í sinnið ein sælan frið.

9. Eg reisist, hvíld eru míni bein,
nú mjørkin oman á Enni sígur,
mjúkt flóðin fløðir um Krákustein,
og ferðafuglur í sunnan flýgur,
bjart mánin lýsir á kamb og skørð,
so fjálgt her kenst um tann heila fjørð,
- so fjálgt her kennist við Kollafjørð.

Kollafjørður - Heimbyggin

Orð: Kristjan Djurhuus '68
Lag: kn. '96

Kristjan Djurhuus